

законодавчому, теоретичному та методичному рівні, недостатній кваліфікації облікових працівників та відсутності її реального підвищення. Такий стан речей значно знижує цінність інформації, яка продукується бухгалтерською службою.

Література

1. Вигівська І.М. Сутність і класифікація професійних ризиків облікового персоналу / І.М. Вигівська // Вісник ЖДТУ. – 2010. – №4. – С.40-43.
2. Панкова С.В. Профессиональное суждение бухгалтера: неопределенности, риски и этические требования / С.В. Панкова, Е.В. Саталкина // Международный бухгалтерский учет. – 2013. – № 27. – С. 10-17.

УДК 657

Саченко С.І.,

к.е.н., доцент кафедри аудиту, ревізії та аналізу,
Тернопільський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ КОНТРОЛЮ ЗА ВИРОБНИЧИМИ ПРОЦЕСАМИ

В сучасних умовах господарювання основним суб'єктом контролю за діяльністю підприємства є власник. Саме він володіє необхідними повноваженнями щодо формування та використання капіталу, результатів діяльності, і тому ставить перед собою важливу мету – збереження власності. І допомагає йому в цьому контроль, як одна із функцій управління. На основі інформації одержаної під час контролю керівництво підприємства отримує дані про результат функціонування керованого об'єкта, адже він постійно перебуває під впливом факторів зовнішнього і внутрішнього середовища, об'єктивних і суб'єктивних факторів (посилення конкурентної боротьби, зміни законодавчих і нормативно-правових актів, ринкової кон'юнктури, організаційно-технічного рівня виробництва, кадрового складу і т.п.). Це дозволяє менеджменту адекватного реагування на нову ситуацію, приймати обґрунтовані управлінські рішення спрямовані на закріплення позитивних тенденцій, або усунути причини негативних, створити належні умови для реалізації стратегії розвитку.

Система контролю виробничих процесів призначена для оцінки ефективності виконання всіх етапів циклу створення та реалізації продукції з метою забезпечення її конкурентоспроможності на ринку. Вона повинна сприяти виготовленню продукції такого рівня якості, який задовольнятиме споживача, вимагатиме мінімальних витрат і даватиме змогу виконувати замовлення у встановлені терміни [3].

Вивчення літературних джерел показало, що основними завданнями, які вирішуються ефективно налагодженою системою контролю виробничих процесів на підприємствах є [2]:

- забезпечення заданого рівня якості, який відповідає вимогам споживачів;
- створення умов для досягнення відповідного рівня якості (розробка технології, підготовка обладнання, придбання матеріалів, добір і навчання працівників, організація технічного контролю);
- налагодження виробничого процесу з метою якісного виготовлення виробів;
- ліквідації виявлених недоліків у якості продукції і виробничого процесу.

Таким чином, система контролю виробничих процесів створюється на підприємствах з метою здійснення єдиних, об'єктивних і ефективних методів підвищення ефективності виробництва.

Про ефективність та дієвість контролю свідчить його відповідність певним критеріям. Серед них найбільш важливими є точність та достовірність, стратегічна спрямованість; орієнтація на результати; своєчасність; гнучкість; простота; економічність.

Система контролю, яка у ході якої формується неправдива інформація веде до необґрунтованих управлінських рішень, помилок, зусилля керівництва спрямовуються на вирішення проблем, яких не існує[3].

Сама достовірна і важлива інформація втрачає корисність у випадку надання її користувач із запізненням. У зв'язку з цим необхідно скорочувати часовий інтервал між подією та її відображенням у контролюючих інформаційних потоках.

Будь-який контроль втрачає сенс, якщо витрати на нього здійснення перевищують очікувані від нього вигоди.

Система контролю повинна бути гнучкою, здатною швидко адаптуватися до змін внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства. Крім того вона повинна бути зрозумілою для контролерів і контрольованих.

Контроль повинен мати стратегічну спрямованість. Це означає, що об'єктом контролю повинні бути не тільки тактичні, але і стати стратегічні фактори діяльності. У зв'язку з цим контроль має концентруватися на відхиленнях, що трапляються найчастіше, або на тих, які завдають найбільшої шкоди; на суб'єктивних, які піддаються регулюванню з боку керівництва. Під час контролю повинні використовуватися не тільки кількісні, але і якісні параметри оцінки.

Література

1. Будник Л.А. Організація системи внутрішнього контролю. / Л.А. Будник, С.І.Саченко та ін.// Удосконалення обліково-аналітичного забезпечення

управління діяльності суб'єктів господарювання: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції, Макіївка, 2014. – Макіївка : МЕРІ, 2014. – С. 144-146

2. Комарницький Б.М. Системи контролю виробничих процесів в ринкових умовах / Б.М. Комарницький // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – №3. – Т.1. – С. 161-168.

3. Саченко С. І. Внутрішньогосподарський контроль у системі управління виробничими витратами / С.І.Саченко// Економіка і ринок: облік, аналіз, контроль: Науковий журнал ТДЕУ. Випуск 12: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, Тернопіль, 15-16 грудня 2005 р. – Тернопіль : Економічна думка, 2005. – С. 270- 272

УДК 657.6

Фесенко В.В.,

к.е.н., доцент кафедри обліку, аудиту, аналізу і оподаткування,
Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро

СПІЛЬНІ АУДИТИ ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ПІДТВЕРДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Дослідження процесів підтвердження публічної фінансової звітності в умовах євроінтеграції набуває більшої актуальності у зв'язку зі збільшенням кількості підприємств, звітність яких підлягає обов'язковому незалежному аудиту. Особливо ця сфера досліджень актуалізується після набрання чинності ЗУ «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» у 2018 році. В Україні вже з 2004 року аудит фінансової звітності підприємств проводиться за Міжнародними стандартами аудиту, в яких він розглядається як елемент концепції довіри суспільства до публічної інформації про результати діяльності суб'єкта господарювання. Але в Україні, як склалося історично, відбувається тільки апробація всесвітньо визнаних підходів та концепцій у сфері аудиту, що є раціональною стратегією впровадження новітніх підходів до аудиту на основі запозиченого досвіду. У роботах науковців [1, 2, 3] розглядається соціальна компонента публічної фінансової звітності та актуальність довіри суспільства до цих звітів. Місія зовнішнього незалежного аудиту в таких умовах розвитку публічної звітності полягає у запобіганні бухгалтерським скандалам, зменшенні облікового шахрайства на рівні управління, що має підвищити ефективність корпоративного управління, а також призвести до підвищення ефективності ринку капіталу. Аудит стає саме тим процесом, в якому відбувається